

Intervenció de Diosdado Toledano al ple del parlament 12 de juliol sobre la proposta de llei de la Renda Garantida de Ciutadania

Molt honorables Presidenta del Parlament i President de la Generalitat

Honorables Consellers i Conselleres

Senyors Diputats i Senyores Diputades

Senyors i senyors convidats

El 26 de març de 2014, en aquest mateix foristol, després de presentar el projecte de llei de la Renda Garantida de Ciutadania, apel·lem a la responsabilitat dels senyors i senyores diputats per no defraudar l'esperança que significa aquest important dret social.

Avui, 12 de juliol 2017, serà una data històrica que recordarà el poble de Catalunya, especialment la seva gent més vulnerable, quan vostès votin favorablement la proposta de llei.

La Renda Garantida de Ciutadania és un dret social que protegeix i empara a tota la ciutadania del nostre país. En un sistema econòmic injust, inestable, insegur, que com va dir el papa Francesc mata, aquest dret social és un autèntic salva-vides per a tothom.

És, també, un important avanç en la cohesió social, en la redistribució de la riquesa i reducció de la desigualtat, en l'empoderament de les persones, en la millora de les seves condicions de vida, que les fa més lliures.

La pobresa a Catalunya segueix en taxes molt elevades, la pobresa severa (darreres dades d'Idescat) afecta al 6,7 % de la població, creix la pobresa infantil, s'estén la pobresa laboral amb la precarietat i la devaluació dels salaris, molts pensionistes malviuen amb prestacions per sota del llindar de pobresa. En definitiva, la millora estadística del creixement econòmic no s'ha traslladat a la majoria social, ni a la població més vulnerable.

Acabar amb la pobresa, exigeix també, altres mesures, altres polítiques, que vagin a l'arrel de la seva causa. Cal avançar cap a la plena ocupació en condicions estables i dignes, repartint el treball i la riquesa, reforçant i millorant el sistema de protecció social.

Aquesta llarga lluita per la Renda Garantida de Ciutadania, rescatant de l'oblit l'art 24.3 de l'Estatut d'autonomia referendat el 2006, culmina avui, gràcies a l'esforç i la col·laboració de molta gent solidària:

de les 121.191 persones que van signar la Iniciativa Legislativa Popular, de la feina de centenars de persones fedatàries, i milers de col·laboradors/es, al suport de 76 entitats cíviques, socials i polítiques representatives d'una àmplia pluralitat en la societat, a les mocions de suport de 52 ajuntaments i del Consell de la Vall d'Aran, que representen a una majoria de la ciutadania del nostre país.

En aquesta gran tasca volem reconèixer el treball dels diputats i diputades, assessors, al lletrat sr. Xavier Muro, que han participat en la ponència al llarg de dues legislatures. Gràcies a la seva actitud dialogant, a la seva voluntat d'arribar a un compromís per fer efectiva aquesta llei, s'han pogut sortejar tots els obstacles. Tots hem realitzat concessions, sobre les nostres posicions inicials, fins a aconseguir un ampli consens en la redacció d'aquesta llei.

En aquest procés, l'acord signat el passat 15 de maig, entre els representants del govern de la Generalitat i de la Comissió Promotora, després d'una negociació intensa, superant distàncies i dificultats, ha estat un pas decisiu que va aplanar el camí fins arribar a la pràctica unanimitat en la ponència, i després, en la Comissió de treball.

Per valorar aquesta llei, no n'hi ha prou amb el debat rigorós i jurídic al Parlament, cal apropar-se i dialogar amb la gent més vulnerable, informar i escoltar les seves opinions, atendre les seves necessitats i sentiments.

En un recent acte a Girona, amb la gent colpejada per l'atur de llarga durada, amenaçats per desnonaments, senyores grans, nous catalans i novíssimes catalanes, després explicar-los el contingut de la proposta de llei, i respondre als seus dubtes i preguntes, em van abraçar amb una calor humà excepcional, l'alegria i l'esperança il·luminaven els seus rostres, les seves frases d'agraïment encara ressonen al meu cap.

Aquests abraçades, aquestes emocions d'esperança, d'agraïment, vull compartir-los amb tots vostès, amb els qui amb el seu vot donaran llum a aquesta llei, amb el govern que haurà d'arremanga-ser per implementar la llei, amb totes les entitats i persones que han fet possible arribar a la

meta, naturalment amb tots els activistes que han participat en la Comissió Promotora.

Vull recordar a totes les persones que al llarg d'aquests anys han patit les conseqüències de la pobresa, als que ens han abandonat víctimes de la desesperació. El seu sofriment i esperances, han estat el combustible que ens ha fet perseverar fins assolir aquest gran dret social

Finalment, algunes reflexions en veu alta. ¿S'imaginem com seria la nostra societat si aquesta llei s'hagués aprovat l'any següent d'aprovar-se l'Estatut d'autonomia? ¿Quant dolor s'hauria evitat? ¿Com és possible que una proposta de llei tramitada per via d'urgència hagi trigat tant? Per ventura, ¿no hauria de millorar-se la llei de la iniciativa legislativa popular per evitar que es repeteixi aquest exasperant retard?

Finalment, els anunciem, que la Comissió Promotora continuarà el seu treball per informar sobre aquesta llei i ajudar a la seva plena implementació.

Gràcies de nou per escoltar les meves paraules. Els asseguro, que un cop aprovin aquesta llei, aquesta nit, dormiré molt feliç. Estic segur que vostès també.